

er 20 pct. af eleverne i folkeskolen, der ikke kan læse og skrive? Hvad er kilden til den viden?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Det er der jo adskillige undersøgelser der har vist, ikke mindst PISA-undersøgelsen, som jo efterhånden er ganske velkendt i den danske offentlighed. Jeg føler ikke, det er et spørgsmål om at træde på den danske folkeskole. Tværtimod vil jeg sige, at det er det modsatte, at man hele tiden har en intention om at skabe en bedre folkeskole. Det tror jeg egentlig også fru Marianne Jelved har den samme intention om. Så kan vi være uenige om medicinen. Vi mener, vi har den rigtige medicin ved at styrke fagligheden.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Der er ikke nogen mennesker i denne verden, som er imod at styrke fagligheden. Det er jo bare ord. PISA-undersøgelsen viser overhovedet ikke, at der er 20 pct., endsige 16 pct. eller 17 pct., der ikke kan læse og skrive. Det står der ikke noget om i PISA. Så kan man sige, at der er en restgruppe på 20 pct., der ikke gør en kompetencegivende uddannelse færdig efter folkeskolen. Det skulle så være folkeskolens skyld.

Jeg tror, vi skulle prøve at lave en optælling af, hvor mange folketingsmedlemmer der egentlig har gjort deres uddannelse færdig. Vi har p.t. en udviklingsminister, der ikke har gjort sin uddannelse færdig, og som hører til restgruppen. Vi har også medlemmer af den radikale folketingsgruppe, som hører til restgruppen, som heller ikke har gjort deres uddannelse færdig.

Så skulle vi ikke lige prøve at nuancere billedet af den forkætrede folkeskole, så 60.000 lærere ikke efterhånden er ved at få grå hår i hovedet over den kritik, som er totalt uden grund i virkeligheden, og som hagler ned over dem dag efter dag fra veloplyste politikere? Det sidste skulle være ironisk.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg fornemmer på fru Marianne Jelveds udtalelser, at der jo må være et ambitionsniveau til forskel på, hvad det er for en folkeskole, vi skal have. Det kunne faktisk være rigtig godt at tænke sig, når man ser billedet af den lille purk på vej til skole, på vej til børnehaveklasse eller 1. klasse, videbegærlig og med lyst til virkelig at få noget med i rygsækken, at de, der gik ud af folke-

skolen den anden vej, når de gik ud af 9. eller 10. klasse, var lige så videbegærlige. Det er altså ikke tilfældet, vil jeg sige til fru Marianne Jelved. Det har sejlet i alt for mange år. Vi kan ikke svigte vore unge ved ikke at give de rette kompetencer.

Så kan man tage alverdens undersøgelser, men når alt kommer til alt, så er det jo fakta, og det er fakta, at der er for få, der får en ungdomsuddannelse, og at der er for få, der får en videregående uddannelse. De ting hænger sammen.

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ordføreren, og nu er det fru Marianne Jelved som ordfører.

Marianne Jelved (RV):

Der er utrolig mange banaliteter i denne verden. Bare verden kunne leve af det. Jeg skal såmænd også indlede med et par: Globaliseringen er her, og den går ikke væk. Den manifesterer sig i forandringer, store og små, som påvirker vores arbejdsmarked, vores hverdag, vores kultur og meget, meget mere. Og faktisk skaber den for mange mennesker stor usikkerhed.

Kl. 15.30

Nu er globalisering jo aldeles ikke noget nyt. Globalisering har fundet sted, jeg havde nær sagt, lige siden hjulet blev opfundet, men det går bare meget stærkt i disse år, og det rammer meget synligt og meget hurtigt på mange arbejdspladser og mange andre steder i samfundet. Og det skaber bekymring, usikkerhed.

I virkeligheden er globaliseringen jo udtryk for en konkurrence, som er stigende, om markeder, om viden, om ideer, om talenter, om gode uddannelser og meget, meget mere.

Vi har noteret os, at regeringen har valgt at tage hele det store tema op, som jo er meget, meget komplekst og sammenhængende, i Globaliseringsrådet. Jeg indrømmer, at det synes Det Radikale Venstre ikke er noget helt fremragende idé, men regeringen må jo finde sin arbejdsform, som den nu kan bedst.

Vi har brugt tiden, mens vi venter på regeringens initiativer, på at lave vores egen udgave i Det Radikale Venstre, der hedder »Det kreative Danmark«, og det rejser vi rundt i landet og snakker med utrolig mange forskellige slags mennesker om, fordi det også handler om de udfordringer, vi står over for, og mulige svar og mulige løsninger.

Vi har et rigtig godt udgangspunkt i Danmark, for via vores uddannelsessystem og vores